

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng Chủ nhật ngày 25/12/2022

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1108

“PHẬT LÀ MỘT BẬC ĐẠI TRIẾT HỌC, LÀ MỘT BẬC THÁNH TRIẾT”

Phật là một bậc đại Triết học, một bậc đại Thánh Triết. Chúng ta học giáo huấn của Phật, chúng ta sẽ có sự an vui, hạnh phúc. Giáo sư Phương Đông Mỹ nói: *“Học Phật là một sự hưởng thụ cao nhất của đời người”*. Chúng ta muốn có thành tựu thì chúng ta phải dũng mãnh, tinh tấn vượt qua khó khăn, chướng ngại. Thầy Trần nói: *“Lao động sinh trí tuệ”*.

Hòa Thượng nói: *“Ngày trước, khi tôi học với Giáo sư Phương Đông Mỹ, Ngài nói với chúng tôi: “Thích Ca Mâu Ni là một nhà đại triết học, là một bậc đại thánh triết. Phật Kinh là triết học cao nhất ở thế gian. Học Phật là sự hưởng thụ cao nhất của nhân sanh. Người học Phật là người an vui, hạnh phúc nhất”*. Người học Phật một cách đúng đắn thì đời sống tự tại, an vui, khi lâm chung cũng tự tại. Nếu chúng ta không có sự tự tại, an vui thì chúng ta phải nghiêm túc xem lại chính mình, nếu không đời này và nhiều đời sau chúng ta sẽ lãng phí.

Hòa Thượng nói: *“Chúng ta học Phật thì chúng ta phải nên đạt được sự hưởng thụ cao nhất của thế gian. Tôi đã đạt được sự tự tại, an vui”*. Người thế gian cho rằng hưởng thụ là thỏa mãn *“năm dục sáu trần”*, *“danh vọng lợi dưỡng”*. Họ đã nhầm lẫn! *“Sự hưởng thụ”* là nội tâm của chúng ta thanh tịnh, không có vướng bận, buồn lo. Chúng ta có thể nhẹ nhàng vượt qua tất cả những khó khăn, chướng ngại thì đó chân thật là sự hưởng thụ. Chúng ta còn xa để đạt được điều này.

Khi Hòa Thượng hơn 30 tuổi, Ngài đã tam bất quản không quản tiền, không quản việc, không quản người. Hàng ngày, Ngài giảng Kinh, nói pháp, khi đến giờ ăn thì Ngài xuống nhà ăn dùng bữa cùng mọi người. Ngài không cần thị giả, người hỗ trợ. Cả đời Ngài *“cháo rau, đạm bạc”* không cần bất cứ thứ gì bổ dưỡng. Ngài ăn uống đơn giản nhưng Ngài rất mạnh khỏe. Hòa Thượng nói: *“95% năng lượng của chúng ta tiêu hao bởi vọng tưởng, phiền não, chấp trước”*. Nếu chúng ta không lãng phí năng lượng, chúng ta có thể dùng năng lượng này để hoằng dương, thúc đẩy giáo dục của Phật Đà, mang lại lợi ích cho chúng sanh, cho xã hội.

Chúng ta vọng tưởng, chấp trước là chúng ta tạo nghiệp. Chúng ta đang lãng phí rất nhiều năng lượng để tạo nghiệp. Chúng ta chỉ cần dành 50% năng lượng để làm việc tốt thì chúng ta đã làm được rất nhiều việc lợi ích.

Hòa Thượng nói: “**Nếu mọi người hỏi, tôi đã đạt được sự hưởng thụ cao nhất của đời người chưa thì tôi nói tôi đã đạt được rồi! Tôi rất biết ơn Lão sư! Nếu không được dạy thì tôi cũng sẽ sống trong đau khổ, phiền não!**”. Hòa Thượng luôn cười rất hoan hỷ. Cả cuộc đời Hòa Thượng: “**Nhất vô sở hữu**”. Ngài không sở hữu bất cứ thứ gì. Ngài có toàn quyền sử dụng nhưng không có quyền sở hữu. Hòa Thượng đến thế gian như một Lữ khách nên Ngài ra đi một cách thông dong, tự tại.

Chúng ta có quá nhiều sự chấp trước, dính mắc nên chúng ta không tự tại, an vui. Hàng ngày, chúng ta lo được mất, thành bại, tốt xấu, hơn thua. Hòa Thượng nhắc nhở: “**Mọi việc chúng ta chỉ cần làm một cách tận tâm, tận lực là được!**”. Nếu chúng ta có một chút chệnh mảng, lơ là thì chúng ta cũng đã sai. Chúng ta tưởng rằng không ai biết điều chúng ta đã làm nhưng điều quan trọng nhất là chúng ta biết. Chúng ta biết thì chúng ta đã làm hư đi tự tánh thanh tịnh của chính chúng ta. Chính chúng ta làm hư đi tự tánh thanh tịnh của chúng ta. Lục Tổ Huệ Năng nói: “**Bổn lai vô nhất vật**”. Tự tánh vốn dĩ không có một vật.

Chúng ta sống ở thế gian, chúng ta có rất nhiều vai trò với Cha Mẹ, vợ chồng, con cái, Lão sư, thân quyến, bạn bè. Những việc riêng tư của chúng ta không được làm tổn hại việc của chúng sanh. Những lần tôi về miền Tây, tôi đều ghé qua nhà em, ghé thăm Mẹ, tôi cũng phải quan tâm đến đời sống của gia đình em để em có động lực chăm sóc Mẹ. Sau đó, tôi đi làm việc của chúng sanh. Tôi không bỏ việc của chúng sanh về thăm em, thăm Mẹ. Tôi dặn em, nếu Mẹ mất thì em tôi làm theo cách tôi đã hướng dẫn, không cần phải thông báo cho nhiều người, lãng phí thời gian, tiền bạc của chúng sanh. Điều này chúng ta cũng có thể làm được. Nhiều người chỉ lo hưởng phước mà không lo tu phước.

Bà Hứa Triết một đời phục vụ chúng sanh. Trước khi mất, bà dặn người bên cạnh không cho ai biết. Những người bên cạnh bà cũng rất tuyệt vời, họ âm thầm giữ kín nên người thế gian không tổn vòng hoa, giấy mực. Những lời chúc tụng sáo rỗng của mọi người cũng không có lợi ích gì! Khi Mẹ Hòa Thượng đến thăm Ngài, Hòa Thượng cũng coi bà như một Phật tử đến Học hội để học tập. Bà ăn mặn, bà chưa ăn chay được nhưng Hòa Thượng cũng không khuyên bà. Hòa Thượng dặn mọi người đặt đồ ăn mặn ở ngoài cho bà. Sau đó, bà nói với Hòa Thượng, mọi người đều ăn chay, bà ăn thịt bà cảm thấy không thoải mái nên Hòa Thượng hãy đặt đồ chay cho bà!

Chúng ta thường quá cưỡng cầu nên chúng ta làm những người xung quanh phiền não. Có người nói với Cha Mẹ họ: *“Cha Mẹ ăn thịt chúng sanh thì Cha Mẹ sẽ đọa địa ngục!”*. Chúng ta đối xử như vậy với Cha Mẹ như vậy thì chính chúng ta sẽ đọa địa ngục. Chúng ta không nên để việc gia đình ảnh hưởng việc chúng sanh. Đất nước chúng ta cũng có rất nhiều anh hùng hy sinh hạnh phúc riêng vì dân tộc. Bác Hồ cả cuộc đời vì dân, vì nước. Bác không có thời gian để nghĩ đến gia đình riêng. Có những người học Phật pháp, học văn hóa truyền thống nhưng khi người khác nhắc nhở con họ thì họ nổi sân.

Vừa rồi, con gái tôi tổ chức đám cưới rất nhẹ nhàng, người bên ngoài nhìn vào thấy đám cưới cũng long trọng, tươm tất. Tôi mời rất ít người đến tham gia, tôi không muốn mọi người tốn kém tiền của. Chúng ta học Phật nhưng chúng ta không an vui vì chúng ta có rất nhiều chấp trước, phiền não. Chúng ta cho rằng mọi người phải đối xử với chúng ta như thế nào đó thì chúng ta chắc chắn sẽ phiền não.

Hòa Thượng nói: *“Tôi đích thực đạt được sự hưởng thụ cao nhất của đời người!. Sự hưởng thụ này hoàn toàn không liên quan đến “danh vọng lợi dưỡng”, “danh vọng lợi dưỡng”*. Chúng ta có sự giác ngộ nhất định thì chúng ta sẽ hiểu được điều này. Nếu chúng ta đang mê thì dù chúng ta có địa vị cao, có nhiều tiền tài nhưng chúng ta cũng không an vui.

Hòa Thượng nói: *“Tôi không sở hữu bất cứ thứ gì nhưng đời sống của tôi rất an vui. Không Lão Phu Tử nói, học tập là niềm vui lớn nhất. Tôi đã đạt được điều này! Tôi có niềm vui giống như rất lâu rồi tôi được gặp lại một người bạn ở phương xa. Không có niềm vui nào bằng niềm vui này! Đồng tu từ khắp thế giới về tụ họp tại Học hội để cùng nhau học tập. Tôi đã đạt được niềm vui trong học tập và niềm vui có bạn từ phương xa đến thăm. Chúng ta rất khó có được sự hưởng thụ tinh thần này nên chúng ta phải trân trọng! Nhiều đồng tu không đến thăm danh lam thắng cảnh mà đến Học hội để học tập, họ đến để hưởng thụ. Ở Học hội chân thật có niềm an vui nên các đồng tu từ khắp nơi đã đến đây!”*. Buổi sáng, chúng ta học tập trên Zoom, chúng ta có niềm vui giống như chúng ta được gặp một người bạn không? Các bạn đồng học từ Đan Mạch, Mỹ, Hà Nội, Sài Gòn, Đà Nẵng cùng lên học tập với chúng ta.

Hòa Thượng nói: *“Trong Kinh, Đức Phật thường nói: “Pháp hỷ xung mãn thường sanh tâm hoan hỷ”. Nếu chúng ta học Phật mà chúng ta có cảnh giới này thì chúng ta chân thật đạt được thọ dụng!”*. Khi chúng ta cùng học tập trong một giờ này, tôi cảm thấy thời gian trôi qua rất nhanh.

Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta học Phật mà chúng ta không đạt được pháp hỷ thì chúng ta đã sai. Nếu chúng ta không sai ở trên mặt lý luận thì chúng ta đã sai ở phương pháp. Chúng ta chân thật học theo Phật, làm theo Phật thì thân tâm của chúng ta thanh tịnh. Thân, tâm thanh tịnh thì chúng ta đạt được pháp hỷ xung mãn”***.

Sáng nay chúng ta học bài này, chúng ta có niềm vui giống như được gặp lại người bạn phương xa không? Hòa Thượng dùng những tình huống cụ thể để mô phỏng cho chúng ta hiểu. Chúng ta nói, chúng ta muốn vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc vậy thì chúng ta có ngày nhớ, đêm mong Phật A Di Đà không? Phật là một nhà Đại Triết học, là một bậc Thánh Triết, chúng ta là học trò của một nhà Đại Triết học, một bậc Thánh Triết thì chúng ta không thể là người mơ mơ, hồ hồ. Chúng ta học Phật chúng ta phải có niềm vui giống như được gặp người bạn ở phương xa, người bạn chúng ta đã ngày nhớ, đêm mong! Hòa Thượng dạy chúng ta rất sâu sắc: ***“Nếu như chúng ta không sai lầm ở mặt lý luận thì chúng ta đã sai lầm ở phương pháp”***. Mẹ của Hòa Thượng không ăn chay nhưng Hòa Thượng vẫn dặn nhà bếp đặt đồ ăn mặn cho bà. Một tuần sau thì Mẹ Hòa Thượng tự cảm thấy xấu hổ và chuyển sang ăn chay dần cùng mọi người.

Chúng ta học Phật, chúng ta phải buông bỏ *“danh vọng lợi dưỡng”*, *“tự tư tự lợi”*. Hiện tại, chúng ta không buông bỏ mà chúng ta chỉ thay đổi đối tượng. Chúng ta chỉ buông bỏ ở trên tâm chứ chúng ta không buông bỏ trên sự. Chúng ta vẫn làm những việc lợi ích chúng sanh nhưng những việc này không làm chúng ta động tâm. Hòa Thượng cũng đã làm biểu pháp cho chúng ta, khi các trường Đại học bằng Tiến sĩ cho Ngài, Ngài vẫn đến trường tham gia Lễ nhận bằng. Nếu không có bằng Tiến sĩ thì Ngài không thể đến Liên Hiệp Quốc để thảo luận về các chuyên đề lớn. Ngài nhận bằng là vì chúng sanh chứ không phải vì *“danh vọng lợi dưỡng”*.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!